

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

2007/2000(INI)

11. 6. 2007

STANOVISKO

Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

pro Výbor pro zahraniční věci

Směrem ke společné evropské zahraniční politice v oblasti energií
(2007/2000(INI))

Navrhovatel: Umberto Guidoni

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin vyzývá Výbor pro zahraniční věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá závěry předsednictví ze zasedání Evropské rady v Bruselu ve dnech 8. a 9. března 2007, v nichž je jednoznačně uvedeno, že „výzvy spojené se změnou klimatu je třeba řešit efektivně a naléhavě“; považuje proto za nezbytné vymezit rámec pro jednání;
2. uznává význam možných rizik pro mezinárodní bezpečnost v souvislosti s klimatickými změnami; tato rizika jsou způsobena mimo jiné zvyšujícím se nedostatkem zdrojů pitné vody, masovou migrací a asymetrií mezi regiony, které jsou nejvíce postiženy účinky klimatických změn, a regiony zodpovědnými za emise; vítá první diskusi Rady bezpečnosti OSN o hrozbách globální bezpečnosti spojených s klimatickými změnami;
3. znovu opakuje svou výzvu, aby boj proti klimatickým změnám přestal být pouze záležitostí pro diplomaty zabývající se klimatem a ekologické aktivisty, ale byl rovněž zahrnut do zahraniční a obchodní politiky i jiných politických oblastí a stal se ústředním bodem činnosti Evropské unie a jejích členských států;
4. vyzývá EU, aby přizpůsobila své aktivity a finanční zdroje výzvám energetické politiky a politiky klimatu;
5. vítá plány na vytvoření sítě korespondentů v oblasti energetiky, která by měla EU pomoci včas reagovat v případě ohrožení energetické bezpečnosti; zdůrazňuje význam existence systému včasného varování v případě environmentálních hrozeb;
6. zdůrazňuje, že výroba a spotřeba energie jsou hlavními zdroji emisí skleníkových plynů, a upozorňuje na to, že ke splnění cílů udržitelné energetické politiky v Evropě je nutno v otázkách životního prostředí a energetiky postupovat jednotně, přičemž konkrétně je třeba:
 - usilovat o splnění cílů v oblasti životního prostředí a bojovat proti změně klimatu, jak Parlament již zdůraznil ve svém usnesení ze dne 14. února 2007¹,
 - zvýšit bezpečnost dodávek energie a zastavit růst cen energie,
 - rozvíjet spolupráci mezi evropskými a sousedními zeměmi, mimo jiné na základě Smlouvy o založení Energetického společenství, neboť v současné době se nezdá, že by na evropském energetickém trhu fungovala spravedlivá hospodářská soutěž;
7. připomíná, že je velmi důležité stanovit integrovaný přístup, který je zásadním faktorem pro dosažení koherence jak mezi vnitřními a vnějšími aspekty energetické politiky, tak mezi energetickou politikou a jinými souvisejícími politikami; poukazuje na to, že závislost EU na dovozu energie má významné dopady na její nezávislost při rozhodování v jiných oblastech politiky; zdůrazňuje proto, že jsou zapotřebí různé kroky na podporu rozvoje a využívání domácích zdrojů energie;
8. vyzývá EU, aby posílila svou důvěryhodnost prostřednictvím společné zahraniční politiky,

¹ *Texty přijaté toho dne*, P6_TA(2007)0038.

jejíž součástí budou také otázky energetiky;

9. připomíná, že máme-li mít účinnou společnou evropskou zahraniční politiku v oblasti energetiky, je nutno více propojit a lépe integrovat vnitřní trh zemního plynu a elektrické energie; zdůrazňuje, že při jednáních s třetími zeměmi je třeba hovořit „stejným hlasem“, abychom dokázali v rámci rozhovorů na úrovni EU, členských států a průmyslu zaujmout jednotné stanovisko;
10. vyzývá k větší otevřenosti a více konzultacím při budování nových ropovodů a plynovodů, včetně podmořského produktovodu v Baltském moři, a to ještě před zahájením jejich výstavby, aby bylo zajištěno splnění environmentálních a bezpečnostních podmínek;
11. vyzývá EU, aby při výstavbě produktovodu mezi Ruskem a Německem v Baltském moři byly již od počátku k dispozici vyčerpávající environmentální studie (například ohledně zbraní a munice, které se dosud nacházejí na dně moře), jež vyloučí veškerá rizika pro bezpečnost životního prostředí; připomíná, že pokud bude plán realizován, musí být zajištěno dodržení platných environmentálních norem;
12. vyzývá členské státy, aby usilovaly o výrazné zvyšování energetické účinnosti, které je neúčinnější politikou, a za tím účelem přijaly konkrétní opatření, jako je zrušení DPH z opatření na zvýšení účinnosti, například zateplení budov, zamezení plýtvání energií a rozvoj obnovitelných zdrojů energie s nízkými emisemi;
13. domnívá se, že zvýšit energetickou účinnost v členských státech a zabránit zbytečné spotřebě energie lze vyváženým vnitrostátním systémem daní a poplatků;
14. zdůrazňuje, že je důležité zamezit nadměrné spotřebě energie, a proto naléhá na členské státy, aby podporovaly jak veřejnou dopravu a rozvoj její infrastruktury, tak i budování a modernizaci dálkového vytápění; v tomto ohledu zdůrazňuje, že pokud by došlo k energetické krizi, lze u dálkového vytápění mnohem snáze přejít na jiný zdroj energie;
15. v souvislosti s pobídkami k používání biopaliv a biomasy v EU je nutné, aby se EU přesvědčila, že využívání těchto zdrojů neohrozí produkci a distribuci potravin v celosvětovém měřítku ani nezvýší tlak na přirozené lesní porosty, nepovede k šíření monokultur a intenzivnějšímu vysazování exotických druhů či ke zhoršování změny klimatu v důsledku odlesňování tropických oblastí;
16. vyzývá EU, aby iniciovala společnou mezinárodní činnost k omezení neudržitelného růstu poptávky po energii a k přechodu na „nízkouhlíkovou ekonomiku“; takováto akce by měla přispět ke splnění následujících cílů:
 - stanovení vysoce ambiciózních, kvantifikovaných cílů v oblasti energetické účinnosti, obnovitelných zdrojů energie a používání biopaliv v každém sektoru, jehož se to týká; díky tomu bude moci EU stát v čele boje proti změně klimatu a být vůdčí silou v rozvoji nejmodernějších ekologických technologií,
 - podporovat rozvoj a využívání obnovitelných zdrojů energie v EU a ve třetích zemích (větrná a sluneční energie, biomasa, vodní a geotermální zdroje) a současně zahrnout do rozvojové politiky EU více programů pro čistou a účinnou energii, což zajistí

spravedlivý transfer technologií a přispěje k tomu, že EU bude hrát vůdčí úlohu na rozvíjejících se mezinárodních trzích; přitom však nesmíme zapomenout na to, že při rozvoji a využívání výše uvedených obnovitelných zdrojů energie je třeba počítat s určitou prodlevou, než se tyto zdroje stanou rentabilní;

17. vyzývá EU, aby zahájila dialog s USA a s asijskými zeměmi o podstatném zvýšení energetické účinnosti a aby uplatňovala větší vliv na státy východní a střední Asie;
18. vyzývá EU k tomu, aby vedla zvláštní dialog s rozvojovými zeměmi o energetických otázkách a aby využívala nástrojů Společenství (například nedávno schváleného Globálního fondu pro energetickou účinnost a obnovitelnou energii) k hledání dalších finančních prostředků na intenzifikaci vývoje decentralizovaných obnovitelných zdrojů energie, dostupnosti energie a udržitelnosti v těchto zemích a na rozvoj energetické infrastruktury společného zájmu a aby podporovala energeticky účinné technologie s nižšími emisemi uhlíku;
19. vyzývá EU, aby nad rámec finanční podpory poskytované rozvojovým zemím šířila své technologie na mezinárodní úrovni a aby zahájila mezinárodní dialog se zeměmi, jimž by EU měla být vzorem a v nichž by používání společné energetické infrastruktury mělo být považováno za dlouhodobý cíl;
20. vyzývá EU, aby aktivně usilovala o vytváření nových typů energetického partnerství se zeměmi, které mají velký potenciál pro výrobu vodíku a elektrické energie z obnovitelných zdrojů, popř. pro vývoz koncentrované sluneční energie a jiných druhů energie;
21. zdůrazňuje, že rostoucí závislost na dovozu energie by mohla v budoucnu vést k politickým problémům; se znepokojením konstatuje, že kritika stavu lidských práv v zemích vyvážejících ropu a plyn není často vyjadřována dostatečně jasně, neboť panují obavy z omezení dodávek;
22. zdůrazňuje, že zásada rozvoje energeticky účinných technologií šetrných k životnímu prostředí by měla být začleněna do nové dohody mezi EU a Ruskem; zdůrazňuje, že je třeba prohloubit spolupráci mezi EU a Ruskem v otázkách životního prostředí v rámci severní dimenze;
23. domnívá se, že významným příspěvkem k vytvoření evropské zahraniční energetické politiky bude zřízení evropského regulačního orgánu;
24. zdůrazňuje, že ačkoli je nutné zabezpečit dodávky energie, a to i prostřednictvím zahraničně-politických opatření, nesmí být nikdy zpochybněny hlavní cíle zahraniční politiky EU a jejích členských států, kterými jsou dodržování lidských práv, podpora demokracie a právního státu, zachování transatlantického partnerství a především zajištění míru;
25. požaduje, aby bylo co nejdříve zpracováno hodnocení, jaký dopad má vnější pomoc EU a podpora poskytovaná mezinárodními finančními orgány na změnu klimatu; uznává, že pro rozvojové země je prioritou dosažení rozvojových cílů tisíciletí; je přesvědčen, že inteligentní energetické technologie, obnovitelné zdroje energie a zejména energetická

účinnost mají velký potenciál pro rozšíření přístupu k energii, při němž nedochází k růstu emisí, snižuje se závislost na vnějších zdrojích energie a klimatické cíle mohou být dosaženy společně s cíli rozvojovými;

26. podporuje navržené energetické partnerství s Afrikou; důrazně však doporučuje, aby podobné partnerství vzniklo také s Čínou a Indií, neboť v těchto zemích velmi rychle rostou emise skleníkových plynů a je naléhavě třeba jim pomoci vybudovat potřebné kapacity a investovat do obnovitelných zdrojů energie a energeticky účinných technologií.

POSTUP

Název	Směrem ke společné evropské zahraniční politice v oblasti energií
Číslo postupu	2007/2000(INI)
Příslušný výbor	AFET
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	ENVI 18.1.2007
Užší spolupráce – datum oznámení na zasedání	
Navrhovatel Datum jmenování	Umberto Guidoni 27.2.2007
Předchozí navrhovatel	
Projednání ve výboru	2.5.2007
Datum přijetí	5.6.2007
Výsledek závěrečného hlasování	+ : 49 - : 0 0 : 1
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Liam Aylward, Irena Belohorská, Johannes Blokland, John Bowis, Hiltrud Breyer, Martin Callanan, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Matthias Groote, Erna Hennicot-Schoepges, Jens Holm, Caroline Jackson, Dan Jørgensen, Christa Klauß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Urszula Krupa, Peter Liese, Jules Maaten, Linda McAvan, Alexandru-Ioan Morțun, Riitta Myller, Péter Olajos, Miroslav Ouzký, Antonia Parvanova, Vittorio Prodi, Guido Sacconi, Daciana Octavia Sârbu, Karin Scheele, Carl Schlyter, Richard Seeber, María Sornosa Martínez, Antonios Trakatellis, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Marcello Vernola, Glenis Willmott
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Alfonso Andria, Iles Braghetto, Umberto Guidoni, Caroline Lucas, Miroslav Mikolášik, Alojz Peterle
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	-
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)	-